její vlastnictví, bylo lze souditi, že nepoužívá výhrady vlastnictví, a ježto tu není podmínek obohacení žalované, která dosud ještě s částí svého pohledávání na prázdno vychází, slušelo dovolání zamítnouti.

(Nal. nejv. s. z 7. června 1905, č. 7520.)

Soud. adj. *Čížek.*

Zánik firmy.

Zemský soud v Brně jako obchodní senát nařídil repraesentantům bývalé firmy (továrny na barvení a tisknutí látek S. B. & syn), jež úředně opověděla, že se živnosti vzdala a také provozování živnosti úplně zastavila, aniž by však ohlásila likvidaci firmy neb opětné provozování živnosti, jež tedy úplně zanikla, aby dle ustanovení čl. 25. a 26. obch. zák. a §§ 10. a 11. uvoz. zák. k obch. z. zažádala za výmaz firmy v obchodním rejstříku. Na tomto nařízení setrval soud, i když repraesentanti bývalé firmy oznámili, že jim není možno toho času rozkazu vyhověti, poněvadž občas vždy ještě nastává nutnost, by stará firma v jednotlivých případech (hlavně při ukončení jednotlivých obchodů) byla znamenána. Prvá instance se dovolávala při tom čl. 4, 271. a 272. obch. z., dle nichž toliko ten, kdo po živnostensku obchody provozuje, jest kupcem ve smyslu zákona a jako takový oprávněn svou firmu znamenati; kdo však živnosti či obchodu dále neprovozuje, nýbrž provozování se vzdal a o tom příslušnému úřadu oznámení učinil (celý závod byl totiž odprodán jisté akc. společnosti), není již kupcem ve smyslu obch. zák. a není proto ani oprávněn firmy dále užívati.

Stížnosti bývalých majitelů firmy m. sl. vrchní soud zemský rozhodnutím z 24. listopadu 1905 nevyhověl,

neboť

zemský soud odůvodnil správně své usnesení, k čemuž dlužno ještě dodati, že nelze tu mluviti o dále trvajícím provozování obchodu neb živnosti prozatím odpočívající neb na krátkou dobu zastavené s výhradou práva k výkonu živnosti, poněvadž obchod, bez něhož dle §. 23. obch. zák. samostatná firma trvati nemůže, od dosavadních majitelů přešel na akciovou společnost. Mimo to bylo by se obávati zmatků, kdyby se po převodu obchodu na nové majitele dovolilo bývalým majitelům znamenati starou firmu. Toliko v případě likvidace možno užívati staré firmy s dodatkem na likvidaci poukazujícím.

Mimořádnému rekursu nejvyšší soud nevyhověl, neshledav podmínek §. 16. pat. o říz. nesp. a poukázal vzhledem k vývodům stížnosti, jež se dovolávala odst. 5. čl. 23. prováděcího nařízení

k zák. ze dne 25. října 1896, č. 220. ř. z., že ustanovení tato nemohou nikterak omezovati platnosti čl. 125. a 26. obch. z. a §§ 10. a 11. úv. zák. k obch. z.

(Rozh. nejv. s. ze dne 3. ledna 1906, č. 20435.)

Dr. K.

Příspěvek k řešení otázky příslušnosti soudní v případě zpronevěry dle § 183. a 461. tr. z.

I. případ:

Pekařský učeň V. L. z V. obdržel od svého službodárce pekařského mistra na V. příkaz, aby pečivo mu svěřené dovezl do N., tam ho zákazníkům odevzdal, peníze vybral a jemu v krámě na V. odvedl. Učeň pečivo skutečně prodal, ale peněz svému služboděrci neodvedl, nýbrž prý je dle domnění mistra v N. a okolí propil a projedl.

Oznámení trestní o tomto případu u c. k. okr. soudu v N. podané postoupil tento soud 6. března 1905 c. k. okr. soudu na V. s tím, že příslušným je k projednání tento soud, poněvadž v tomto případě pro posouzení příslušnosti soudní rozhodnou jest jedině ta okolnost, k d e obviněný měl peníze o d e v z d a t i a jich n e o d e v z d a l.*) C. k. okresní soud na V. příslušnost svou ale neuznal a vrátil spis c. k. okresnímu soudu v N. ve smyslu § 51. a 52. tr. ř. k přístušnému řízení s podotknutím, že ani on svou příslušnost neuznává vzhledem k tomu, že z tresního oznámení vyplývá, že obviněný v okolí N. c. k. okr. soudu zboží rozvážel, tam peníze přijímal, tam bydlel a tam po případě i peníze podržel, kdežto okolnost ta, kde peníze odváděti měl, pro posouzení příslušnosti soudní nerozhodnou jest.**)

K tomu negativnímu kompetenčnímu konfliktu na radní komoru c. k. zemského trestního soudu v Praze vzneseném rozhodla táž nálezem z 13. března 1905, č. j. Ns. I. $^2/_5$ takto:

K provedení řízení trestního proti V. L. pro přestupek zpronevěry dle § 183., 461. tr. z. příslušným jest c. k. okr. soud na V.

n e b o ť

pro posouzení příslušnosti soudní rozhodnou jest okolnost, kde V. L. za vinu kladená z p r o n e v ě r a b y l a d o k o n á n a a

---

*) Dr. G l a s e r rozhoduje spornou naši otázku v ten smysl, že tam, kde zločin záleží v tom, anebo dokonán tím, že o p o m e n u t o něčeho, co se na určitém místě s t á t i m ě l o, toto místo platit má za místo trest. skutku, tak na př. při zpronevěře ono místo, kde věc zadržená respr. zpronevěřená vydána býti měla. (Pozn. red.)

**) Dr. M a y e r souhlasně se S c h w a r z e m stanoví zásadu, že čin trestný spáchán je tam, kde stal se skutek, jenž tvoří p o d s t a t u trestného činu (beze zření k tomu, zda dokonán, anebo zda zůstalo při pokusu), — a jestliže čin podstatný ještě nebyl nastal, místo, kde n a p o s l e d y pachatel o to se přičinil. (Pozn. red.)